

„Въ това сѣщо врѣме турцитѣ извършиха неимовѣрни свирѣпства въ българското село Кипилово; посрѣдъ пладне тѣ набиha много селяни българи и плякосаха по-многого кѣщя; много селяни бѣха прѣдварили да изпратятъ дѣщеритѣ си въ едно близко село отъ страхъ да не би да ги грабнатъ турцитѣ и ги потурчатъ. Твърдѣ скѣпо заплатиха тази си бащинска любовъ и грижа клетитѣ селяни!“

*Свищовъ* е български крайдунавски градъ, — главенъ градъ на едно окръжие, въ което болшинството отъ народонаселението е българско.

Едно писмо отъ 1-и септемврия, произходещо отъ единъ автентиченъ источникъ, описва съ черни краски положението, въ което се намира българското население въ това окръжие. Тамъ господствува тероръ отъ една година насамъ. Грабежитѣ и плякитѣ тамъ се вършатъ посрѣдъ пладне както по полята, така и въ самитѣ села. Турцитѣ отвеждатъ добитѣка на българитѣ било изцѣло, било частично. Въ селото Сливово тѣ отвели на 26 августъ цѣло стадо овце, отнети отъ българитѣ; въ селото Карасаново башибозуцитѣ се опитаха да убиятъ единъ бакалинъ, защото не рачилъ да имъ даде даромъ всичко, що искали; сѣщитѣ башибозуци разграбили досущъ дукина на именуемия Пантелей отъ сѣщото село; откарали му послѣ и коня. Въ Сливово тѣ отнели и два чифта волове, принадлежащи на двама българи, едничкото имъ богатство. Напразно се оплаква българското население прѣдъ свищовскитѣ турски власти. Тѣ не знаятъ никакви мѣрки за спиране злото. Убийства се вършатъ всѣки день, и убийцитѣ се разхождатъ надмѣнно въ градоветѣ или въ селата. На 27 августъ една чета турци зеха отъ колара Рачо 50 турски лири. Жителитѣ свищовски не можиха тази година да идатъ да пожннатъ и да прибератъ отъ нивитѣ хранитѣ си отъ страхъ да не би турцитѣ да ги малтретиратъ и даже убиятъ; работили цѣла година, а сега мратъ отъ гладъ.

„Полиейскитѣ, тѣй наричанитѣ *зантиета* — истински бичъ на страната — се приструватъ, че обикалятъ окръжието, за да пазятъ ужъ обществената безопасностъ! Истината е, че тѣ ходятъ по селата, дѣто искатъ да имъ готвятъ кокошки и да имъ служатъ женитѣ и дѣщеритѣ на българскитѣ селяни“.

*Орѣхово* е тѣй сѣщо единъ крайдунавски градъ. Писма отъ 12 и 20 августъ, произходещи тоже отъ достовѣренъ источникъ, разказватъ за ужасни свирѣпства. Убийства, граби-